

i internationale fora, via aftaler på arbejdsmarkedet. Det lykkes også i det store og hele at implementere igennem aftaler, både når det drejer sig om EU-beslutninger, og når det drejer sig om ILO-beslutninger, men i dette spørgsmål har man altså ikke et aftalegrundlag, som regeringen, Ombudsmanden og fremtrædende folkeretsjurister har anskuet som sikkert nok til den internationale forpligtelse, der ligger i ILO-konventionen. Det er baggrunden for, at vi nu laver en lov, så vi er sikre på, at vi har et sikkerhedsnet. I det øjeblik, det er organisationer, som aftaler, er det aftalen, der gælder, så man kan sige, at dette er et sikkerhedsnet, så vi er helt sikre på, at vi lever op til international lovgivning.

Jeg er helt enig i vurderingen af, at egne kvalifikationer skal afgøre, om man bliver ansat eller man ikke bliver ansat.

Hr. Bendt Bendtsen fokuserede igen på – jeg beklager, jeg ikke fik kommenteret det før – beklædningsregler. Hvad var det nu for noget? Hvad var lovligt, og hvad var ikke lovligt? Det er klart, at hvis det er et arbejde, hvortil der traditionelt er knyttet et beklædningskrav, f.eks. politibetjente eller butiksansatte, hvor butikken har en opfattelse af, at dens image – det kan være Hennes & Mauritz eller Magasin – knytter sig til medarbejdernes påklædning i arbejdsfunktionen, er sådan noget selvfølgelig lovligt, og sådanne regler skal indvandre og flygtninge jo også rette sig efter, hvis de vil søge ansættelse i sådan en virksomhed. De beklædningsregler, som i dag gælder på det danske arbejdsmarked, er jo fuldstændig uantastet af det her; men jeg vil meget gerne bidrage til, at det bliver klargjort over for Arbejdsmarkedsudvalget.

Hr. Nødgaard sagde, at jeg skulle ud til det enkelte medlem i organisationerne. Sådan forstod jeg det, men jeg vil bare gøre hr. Poul Nødgaard opmærksom på, at det jo er private organisationer, som politikere ikke har en direkte linje til og vel dybest set heller ikke skal have det. Derfor har jeg stor tiltro til, at når hovedorganisationerne taler, taler de på medlemmernes vegne. Jeg skal ikke kunne sige, om der sidder en og anden, der ikke føler sig dækket ind, men jeg tror helt sikkert, sådan som den pressemeddelelse bevågenhed har været om dette spørgsmål, at alle, der i Danmark læser avis, hører radio eller ser tv, godt er klar over, at Folketinget er ved at træffe en beslutning. Nu er der ikke ret mange i presseløgen lige nu, men hvis man i øvrigt ser, hvordan pressen og organisationerne

bredt er interesseret i det spørgsmål, synes jeg, det er meget fint. Det er ikke altid, jeg er lige enig, men sådan skal det jo også være i et demokrati. Jeg synes, det er meget fint, at der faktisk er så meget fokus på det her.

Så jeg vil altså godt sige, at vi ikke skal bryde de normale principper om, at man ikke skal ind i kartoteker osv. i private foreninger, og at jeg ikke på Folketingets vegne skal bruge frimærker til at informere om, at nu er vi altså i gang med at lave en lovgivning. Det tror jeg faktisk nok ville være rimelig tåbelig anvendelse af offentlige midler.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 182: Forslag til lov om europæiske samarbejdsudvalg.

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 17/1 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peder Sass (S):

Tidligere på ugen, den 23. januar, havde Folketinget en forespørgsel om, hvad regeringen agter at gøre for at styrke befolkningens internationale erfaring, viden og kompetence gennem dele af vores uddannelsessystem. Debatten var præget af positive tilkendegivelser om, hvor vigtigt det er, at vi i Danmark øger vort internationale engagement.